

[Schmidt.]

deres Løn udbetalt. I Tyskland har man gjort de allerbedste Erfaringer med en saadan Bestemmelse, og jeg vilde gerne, at den højtærede Justitsminister overvejede, om man ikke her kunde træffe en lignende Bestemmelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg tror, at ærede Medlemmer i denne Sal ligesom jeg har megen Sympati for det ærede Medlem Hr. Schmidt, fordi han altid optræder saa behersket og saa tiltalende, som Tilfældet er. Alligevel maa jeg i Dag gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, idet han begyndte sin Tale med at sige, at der var ført letfærdig Tale, og at Tyskland var fremstillet som et Land, hvorfra ny Krig og ny Ufred kunde ventes her i Europa. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Udtalelse om letfærdig Tale; ansvarlige Kredse, i alle Tilfælde Regeringen og de forskellige Partiordførere, har efter min Formening ikke ført nogen letfærdig Tale i saa Henseende. Men det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, som jo naturligvis tænker paa de Forskydninger, der fandt Sted ved det sidste tyske Valg, at her i Landet ønsker man jo alle sammen at staa i det hjerteligste Forhold til Tyskland, og jeg tror ogsaa, at efter at Verdenskrigen løb forbi os, uden at der kom nogen Konflikt mellem de to Lande, vil der være alle Muligheder til Stede for, at vi kan leve i den fredeligste og hjerteligste Forstaaelse med hinanden; men det ærede Medlem kan heller ikke fortænke nogen i, at man føler sig en Smule urolig ved de Fremtoninger, som dukkede op ved det sidste Valg. For mit Vedkommende og sikkert ogsaa for mange andres Vedkommende var det en Sorg, at der umiddelbart efter, at Rhinlandet var blevet befriet, og Tyskland jublede over dette, af Valget dernede skulde skyde saadan en Frugt, som Tilfældet var, thi efter min Opfattelse var det giftige Blomster, der kom frem ved dette Valg. Men vi tror paa det ærede Medlem, naar det ærede Medlem her forsikrer os, at det ikke betyder saa meget, som andre vil tillægge det.

Svend Nielsen: Som det høje Ministerium forhaabentlig og antagelig erindrer, blev der i Fjor i December Maaned fra Grenaa Byraad ved en Deputation indbragt et Andragende til Ministeriet og Finansudvalget om at yde Støtte til en Udvidelse

af Grenaa Havn. Jeg fik af denne Deputations Forhandling med Ministeriet det Indtryk, at Ministeriet mente at maatte forbeholde sig Tid til nærmere at undersøge det Projekt, der var fremme, og at Tiden derfor i Fjor var for langt fremrykket til, at der kunde komme en Bevilling paa det Finanslovsforslag, som vi da behandlede, men at Ministeriet, i øvrigt ligesom tidligere Ministerier ogsaa har gjort det, stillede sig velvilligt til Projektet om at lade Staten tage Del i Udgifterne ved en Udvidelse af Grenaa Havn. Jeg blev derfor ogsaa noget overrasket og ikke saa lidt forbavset over, at der heller ikke paa dette Aars Finanslov findes noget Beløb til Grenaa Havn. Jeg ved ganske vist nok, at Finansministeren maner til Sparsommelighed og advarer mod de mange lokale Ønsker, og jeg er ogsaa enig i den Betragtning, at de økonomiske Forhold tegner ikke lyst i den nærmeste Fremtid, men det forekommer mig alligevel, at man maa skelne mellem helt nye Spørgsmaal, der dukker op, og saa Spørgsmaal, som Staten før i Tiden har givet Tilsagn om at yde Støtte til, og som oven i Købet har været saa langt fremme, som dette har været, at der har været optaget paa tidligere Aars Finanslove betydelige Beløb til Grenaa Havn. Beløbene blev imidlertid den Gang paa Grund af forskellige uheldige Omstændigheder ikke benyttet i de Aar, de var stillet til Raadighed, og senere gik Grenaa Byraad ind paa efter Henstilling fra Ministeriet at afvente bedre Tider og altsaa at stille Sagen i Bero i nogle Aar. Nu mener Grenaa Byraad imidlertid ikke, at der kan ventes længere, Forholdene i Havnen er blevet saaledes, at der nu maa en Forandring til, og gentager jeg her, det er et gammelt Spørgsmaal, der her dukker op igen, og det er et Spørgsmaal, som tidligere Ministerier har stillet sig velvilligt til. Paa Finanslovene for 1915—16, 1921—22 og 1922—23 var der opført Bevillinger til Byens Havn, og Grenaa Byraad skulde jo da ikke gerne straffes, fordi det har imødekommet tidligere Henstillinger fra Statens Side om at afvente bedre Tider. Hvis adskillige andre Byer havde baaret sig lige saa fornuftigt ad og afventet billigere Tider, vilde vi til stor Gavn for Befolkningen have haft adskilligt billigere Havnetakster, end vi i dette Øjeblik har. Jeg synes derfor, det er lidt mærkeligt, at der heller ikke i Aar findes opført paa Finanslovsforslaget nogen Bevilling til Grenaa Havn. Jeg har ganske vist nok i Bladene set, at Departementschef Hoskiær i Trafikministeriet har udtalt, at man nok vilde gaa med til at